

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 31D/24/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9621200129
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Reisenauerová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:9621200129.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v disciplinárnom senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej, sudcov prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD. (sudca spravodajca), Mgr. Michala Novotného a prísediacich sudcov doc. JUDr. Martiny Jánošíkovej, Ph.D., JUDr. Františka Sedlačka, PhD., LL.M., v disciplinárnej veci proti disciplinárne obvinenej: JUDr. A. V., sudkyňi Krajského súdu v A., dátum narodenia: X. Y. XXXX, bydlisko: W. XX, XXX XX A., pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení, takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky podľa § 34 ods. 1 zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok) JUDr. A. V., sudkyňu Krajského súdu v A., dátum narodenia: X. Y. XXXX, bydlisko: W. XX, XXX XX A.,

uznáva vinnou, že

ako sudkyňa Krajského súdu v Bratislave v právnej veci vedenej pod sp. zn. 5Sp/1/2013, odo dňa 1. februára 2021 až do 4. októbra 2021 nekonala, hoci s ohľadom na okolnosti a svoje pomery konať mala a mohla, čím spôsobila v tomto konaní zbytočné prieťahy,

teda

zavinene porušila povinnosť sudcu konať v pridelených veciach plynulo bez zbytočných prieťahov vyplývajúcu jej z § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení do 30. novembra 2021,

čím sa dopustila

disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení do 30. novembra 2021.

Za to sa jej podľa § 117 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení do 30. novembra 2021 ukladá disciplinárne opatrenie - napomenutie.

odôvodnenie:

I.
Disciplinárny návrh, stanovisko disciplinárne obvinenej a ústne pojednávanie

1. Minister spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „navrhovateľ“) podal dňa 17. decembra 2021 voči disciplinárne obvinenej návrh na začatie disciplinárneho konania. V podanom návrhu jej kládol za vinu, že

ako sudkyňa Krajského súdu v A., v právnej veci navrhovateľa Š. C., proti odporcovi Obvodnému pozemkovému úradu v A., o preskúmanie rozhodnutia č. 1414/92, 1415/92, zn. R-2/6338/12/562/07/MBE zo dňa 22. decembra 2012, vedenej pod sp. zn. 5Sp/1/2013, z nedbanlivosti porušila povinnosť vyplývajúcu jej z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení (ďalej len „zákon o sudcoch“), keď v pridelenej veci spôsobila zbytočné prieťahy tým, že po tom, ako jej bol predmetný spis pridelený dňa 1. apríla 2017, bola absolútne nečinná až do 4. októbra 2021, keď vytyčila termín pojednávania na deň 1. decembra 2021, čím spôsobila prieťah v konaní viac ako 54 mesiacov.

2. Podľa názoru navrhovateľa disciplinárne obvinená svojím konaním porušila povinnosť uvedenú v § 30 ods. 4 zákona o sudcoch, a to povinnosť sudcu vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov. Podľa názoru navrhovateľa porušením tejto povinnosti sa disciplinárne obvinená dopustila disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch. Navrhol preto, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší správny súd“) disciplinárne obvinenú uznal vinnou z predmetného disciplinárneho previnenia a uložil jej disciplinárne opatrenia podľa § 117 ods. 1 písm. b) zákona o sudcoch spočívajúce v znížení funkčného platu o 30 % na obdobie 3 mesiacov.

3. Navrhovateľ v návrhu zdôraznil, že nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 391/2020 zo dňa 24. novembra 2020, boli v konaní vedenom Krajským súdom v A., sp. zn. 5Sp/1/2013 skonštatované prieťahy a priznané finančné zadosťučinenie vo výške 4.000,- €, disciplinárne obvinená svojím nekonaním porušila aj čl. 2 ods. 1 a čl. 17 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v účinnom znení, nejedná sa o zložité konanie, takéto typy konaní (reštitučná vec podľa zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku) patria k štandardnej rozhodovacej činnosti súdov, sudca nesmie uprednostniť jednu vec na úkor inej veci, u disciplinárne obvinenej nemožno pozitívne hodnotiť jej postup v práci, ak nevybavuje veci v poradí, v ktorom napadli. Disciplinárne obvinená síce rozhodla značný počet vecí, avšak počet reštančných vecí sa jej neustále zvyšoval, disciplinárne obvinená konala vo vedomej nedbanlivosti. Z dôvodu, aby sa disciplinárne obvinená vyvarovala porušeniu svojich povinností do budúca, nie je podľa názoru navrhovateľa postačujúce uloženie napomenutia. Z individuálno-preventívneho hľadiska je potrebné na disciplinárne obvinenú pôsobiť znížením funkčného platu.

4. Disciplinárne obvinená vo svojom vyjadrení navrhla konanie zastaviť z dôvodu oneskoreného doručenia disciplinárneho návrhu. Namietala, že nebola dodržaná subjektívna lehota a ani objektívna lehota na podanie disciplinárneho návrhu. Zároveň zaujala stanovisko, že disciplinárny návrh neobsahuje skutočnosti preukazujúce disciplinárne previnenie. Poukázala na to, že má vysoký nápad vecí, nemá vytvorené podmienky na plynulé vybavovanie vecí a vybavovala prednostnú agendu.

5. Vo veci bolo nariadené ústne pojednávanie na 7. septembra 2022, ktoré sa uskutočnilo za prítomnosti povereného zástupcu navrhovateľa a obhajcu disciplinárne obvinenej. Obhajca disciplinárne obvinenej jej neúčast' na pojednávaní ospravedlnil. Na pojednávaní sa nezúčastnili predseda Krajského súdu v A. a predseda Súdnej rady Slovenskej republiky, ktorí boli o pojednávaní upovedomení ako príslušné osoby podľa § 28 ods. 1 v spojení s § 23 ods. 2 zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok) (ďalej len „disciplinárny súdny poriadok“). Svoju neúčast' neospravedlnili. Disciplinárny senát prejednal vec v neprítomnosti disciplinárne obvinenej a príslušných osôb.

II.

Vykonané dokazovanie a zistený skutkový stav

6. Na ústnom pojednávaní bolo uskutočnené dokazovanie listinnými dôkazmi, a to listinami z disciplinárneho spisu - čl. 1-42, 46, 86, 145-224, 243, 252-3, 266-7, 271, 275, rozvrh práce Krajského súdu v A. účinný do 31. marca 2017, dodatok k rozvrhu práce Krajského súdu v A. účinný od 1. apríla 2017, rozvrhy práce Krajského súdu v A. za roky 2018-2021, listinami zo súdneho spisu vedeného

Krajským súdom v A. pod sp. zn. 5Sp/1/2013 - č. I. 25-35, 188, 221-223, 227, 228, 230, listinami z osobného spisu disciplinárne obvinenej vedeného Krajským súdom v A. - č.l. 1, 21, ročné štatistické výkazy za roky 2017-2020, uznesenie Súdnej rady Slovenskej republiky č. 149 z 24. septembra 2013, hodnotenie disciplinárne obvinenej z 15. mája 2013.

7. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že vo veci vedenej na Krajskom súde v A. pod sp. zn. 5Sp/1/2013 bol dňa 3. januára 2013 tomuto súdu doručený opravný prostriedok podľa § 9 ods. 7 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v účinnom znení. Vec bola pridelená disciplinárne obvinenej dňa 1. apríla 2017. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavný súd“) nálezom č. k. III. ÚS 391/2020-38 zo dňa 24. novembra 2020 rozhodol o porušení základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Krajským súdom v A. v konaní sp. zn. 5Sp/1/2013. Zároveň prikázal tomuto súdu v predmetnej veci konať bez zbytočných prietahov. Spis bol Krajskému súdu v A. vrátený 7. decembra 2020. Následne 4. októbra 2021 zaslala disciplinárne obvinená predvolania na pojednávanie, ktoré bolo nariadené na 1. decembra 2021.

8. Zo zoznamu súdnych pojednávaní disciplinárne obvinenej za obdobie od 1. apríla 2017 do 4. októbra 2021 vyplýva, že disciplinárne obvinená rozhodovala v sociálnych veciach, vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia. Výnimkou boli katastrálne veci (tri veci 31. mája 2017, jedna vec 19. júla 2017), vec voči Hlavnému mestu Slovenskej republiky Bratislave (10. október 2018), iný zásah (19. júna 2019), disciplinárna vec (12. február 2020). Z rozvrhov práce Krajského súdu v A. na roky 2017-2021 vyplýva, že veci súvisiace s vážnym ohrozením života, slobody, zdravia, a živobytia občana majú prednosť vo vybavovaní pred ostatnými (osobitne väzobné veci, veci s obmedzením slobody umiestnením do ústavov zdravotnej starostlivosti, veci výživného, veci náhrady škody z ublíženia na zdraví, kde je ohrozené živobytie, pracovné veci súvisiace s ohrozením živobytia a podobne).

9. Z osobného spisu bolo zistené, že disciplinárne obvinená mala v roku 2017 pridelených 121 vecí, prerozdelených 203 vecí, rozhodnutých 147 vecí. Ku koncu roka mala 123 reštančných vecí. V roku 2018 mala pridelených 128 vecí, prerozdelené 4 veci, rozhodnutých 151 vecí. Ku koncu roka mala 93 reštančných vecí. V roku 2019 mala pridelených 115 vecí, prerozdelených 85 vecí, rozhodnutých 121 vecí. Ku koncu roka mala 150 reštančných vecí. V roku 2020 mala pridelených 137 vecí, prerozdelených 0 vecí, rozhodnutých 141 vecí. Ku koncu roka mala 155 reštančných vecí. Zároveň z listín predložených disciplinárne obvinenou bolo zistené, že z jej strany ako aj zo strany ostatných členov Správneho kolégia Krajského súdu v A. bolo poukazované na preťaženosť sudcov tohto kolégia. Do Správneho kolégia je zaradená aj disciplinárne obvinená.

10. K osobe disciplinárne obvinenej bolo zistené, že bola vymenovaná za sudkyňu dňa 15. apríla 2003. Na Krajský súd v A. bola preložená uznesením Súdnej rady Slovenskej republiky č. 149 zo dňa 24. septembra 2013 z Okresného súdu A. J.. V hodnotení spr. č. 115/2013-Oú zo dňa 15. mája 2003 dosiahla 100 bodov (výborná) V hodnotení spr. č. 306/19-Oú zo dňa 31. marca 2017 dosiahla 95 bodov (výborná).

III.

Vybrané ustanovenia právnych predpisov

Podľa § 14 disciplinárneho súdneho poriadku disciplinárny návrh možno podať do jedného roka odo dňa, kedy sa navrhovateľ dozvedel o disciplinárnom previnení, najneskôr však do troch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia, a ak ide o disciplinárne previnenie, ktorého sa disciplinárne obvinený dopustil zavineným konaním, ktoré má za následok prietahy v konaní, najneskôr do piatich rokov odo dňa spáchania tohto disciplinárneho previnenia.

Podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prietahov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprímeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prietahov. Podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu.

IV.

Právne posúdenie

11. Najvyšší správny súd posudzoval ako prvú otázku, či boli zachovaná subjektívna lehota a objektívna lehota na podanie návrhu. Po posúdení konštatuje, že návrh bol podaný včas.

12. Navrhovateľ v návrhu aj na pojednávaní uviedol, že sa o prieťahoch vo veci sp. zn. 5Sp/1/2013 vedenej na Krajskom súde v A. dozvedel z tlačovej správy Ústavného súdu č. 58/2020 zo dňa 21. decembra 2020. V konaní bolo preukázané, že pred touto tlačovou správou Ústavný súd informoval o prieťahoch v predmetnej veci aj v tlačovej správe č. S3/35/2020 zo dňa 30. novembra 2020 a nález Ústavného súdu č. k. III. ÚS 391/2020-38 zo dňa 24. novembra 2020 bol zverejnený na webovom sídle Ústavného súdu dňa 7. decembra 2020. V konaní však nebolo preukázané, že navrhovateľ bol pred 21. decembrom 2020 s tlačovou správou zo dňa 30. novembra 2020 a predmetným nálezom Ústavného súdu oboznámený.

13. Právnu úpravu ustanovenú v § 14 disciplinárneho súdneho poriadku viaže subjektívnu lehotu na reálnu vedomosť o skutku, ktorý sa disciplinárne obvinenej kladie za vinu. Nie je preto podstatné, kedy sa navrhovateľ prvýkrát mohol dozvedieť o skutočnostiach zakladajúcich disciplinárne previnenie, ale podstatné je, kedy sa o skutku reálne dozvedel (porovnaj s rozhodnutím Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 33D/8/2021 zo dňa 2. augusta 2022). Žiaden právny predpis neukladá navrhovateľovi, aby pravidelne kontroloval internetový portál Ústavného súdu a monitoroval jednotlivé tlačové správy. Z tohto dôvodu preto nemal Najvyšší správny súd dôvod spochybníť tvrdenie navrhovateľa, že o skutku zakladajúcom disciplinárne previnenie sa dozvedel až z tlačovej správy z 21. decembra 2020.

14. Pri posudzovaní objektívnej lehoty dáva Najvyšší správny súd na zreteľ, že skutok, ktorý sa disciplinárne obvinenej kladie za vinu je trvácim deliktom, keďže nekonaním sudca vytvára a udržuje protiprávny stav (porovnaj rozsudky Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 31D/5/2021 zo dňa 7. júna 2022 a sp. zn. 31D/20/2021 zo dňa 13. mája 2022). Objektívna premlčacia lehota na podanie návrhu preto nemôže byť datovaná od momentu začatia páchania disciplinárneho deliktu, ale od momentu jeho skončenia. Charakteristickým rysom trvaceho disciplinárneho deliktu je totiž udržiavanie protiprávneho stavu, pričom trvá tak dlho, ako je udržiavaný protiprávny stav (pozri k tomu komentár k § 122 ods. 12 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v účinnom znení (ďalej len „Trestný zákon“) v Čentéš, Kolesár, Záhora a kol. Trestný zákon II. diel. Praha: C. H. Beck, 2011). Z tohto dôvodu objektívna lehota s ohľadom na skutočnosť, že disciplinárneho previnenia sa disciplinárne obvinená dopustila v čase od 1. februára 2021 až do 4. októbra 2021, bola zachovaná.

15. Pri posudzovaní viny za disciplinárne previnenie Najvyšší správny súd skúmal, či disciplinárne obvinená konala plynulo a bez zbytočných prieťahov. Rovnako skúmal, či disciplinárne obvinená tak s ohľadom na okolnosti a svoje pomery konať mala a mohla (porovnaj § 122 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 150 ods. 2 zákona o sudcoch).

16. Z jednotlivých štatistických výkazov a hodnotení disciplinárnej obvinenej vyplynulo, že ide o pracovitú sudkyňu. Počet rozhodnutých vecí je dostatočný na prijatie záveru, že k prieťahom neprišlo z dôvodu celkovej pasivity sudkyne v jej pridelených veciach.

17. Pri posudzovaní organizovania práce disciplinárne obvinenou Najvyšší správny súd zistil, že disciplinárne obvinená v čase do 4. októbra 2021 rozhodovala novšie veci v porovnaní s vecou tvoriacou predmet disciplinárneho návrhu. Rozhodované veci však boli prednostnými vecami, s výnimkou zanedbateľného počtu rozhodnutých iných vecí uvedených v bode 8 tohto rozhodnutia. Rozhodované veci disciplinárne obvinenej sa týkali sociálnych vecí, azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia, pričom tento typ vecí spadá pod prednostnú agendu, tak ako ju vymedzili rozvrhy práce Krajského súdu v A. v rokoch 2017-2021.

18. Vec vedenú Krajským súdom v A. pod sp. zn. 5Sp/1/2013 nemožno s ohľadom na jej predmet za prednostnú vec považovať. Predmetná vec nesúvisela s vážnym ohrozením života, slobody, zdravia a živobytia. Z tohto dôvodu nemožno pričítať za vinu disciplinárne obvinenej, že v čase do prijatia nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 391/2020-38 zo dňa 24. novembra 2020 predradila ňou rozhodované veci pod vec sp. zn. 5Sp/1/2013. Disciplinárne obvinená tak v tomto období nemohla a nemala konať v uvedenej veci, v dôsledku čoho toto nekonanie (opomenutie konania) nemožno pri aplikácii § 122 ods. 1 Trestného zákona považovať za disciplinárne relevantné konanie.

19. Predmetným nálehom Ústavný súd konštatoval porušenie práv účastníkov a uložil Krajskému súdu v A. vo veci konať a rozhodnúť. Z vykonaného dokazovania pritom vyplýva, že spis bol vrátený Krajskému súdu v A. dňa 7. decembra 2020. Disciplinárne obvinená tak bola povinná po vrátení spisu konať v predmetnej veci ako vo veci prednostnej, nakoľko priamo povinnosť konať jej bola uložená nálehom Ústavného súdu Slovenskej republiky. Okamihom, kedy Ústavný súd vyslovil, že v určitej veci dochádza k porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, a prikázal vo veci ďalej konať, je súd ako orgán verejnej moci povinný všetkými dostupnými prostriedkami vykonať tento príkaz Ústavného súdu. Pre konkrétneho sudcu to znamená, že od tohto okamihu musí takúto vec považovať za prednostnú rovnako ako iné prednostné veci uvedené v rozvrhu práce. Po vydaní predmetného nálezu Ústavného súdu tak disciplinárne obvinená nebola oprávnená naďalej predraďovať novšie veci pred vec 5Sp/1/2013, ani keď by podľa ich predmetu boli prednostnými vecami v zmysle rozvrhu práce, nakoľko k povinnosti konať v tejto veci bola zaviazaná právoplatným rozhodnutím Ústavného súdu.

20. Najvyšší správny súd je však toho názoru, že začiatok plynutia disciplinárneho previnenia spočívajúceho v nečinnosti disciplinárne obvinenej vo veci 5Sp/1/2013 nemožno datovať k momentu doručenia spisu a nálezu z Ústavného súdu Krajskému súdu v A.. Disciplinárne obvinená potrebovala nutne čas na oboznámenie sa s nálehom. Z tohto dôvodu začiatok nečinnosti zo strany disciplinárne obvinenej Najvyšší správny súd ustálil na 1. februára 2021, nakoľko viac ako mesačnú lehotu (aj s prihliadnutím na obdobie vianočných sviatkov) považoval za dostatočnú na to, aby sa disciplinárne obvinená oboznámila so závermi nálezu Ústavného súdu a určila vo veci ďalší postup.

21. Koniec nečinnosti disciplinárne obvinenej Najvyšší správny súd ustálil na 4. októbra 2021, kedy disciplinárne obvinená vo veci sp. zn. 5Sp/1/2013 urobila prvý úkon spočívajúci v nariadení pojednávania vo veci, teda úkon, ktorý smeroval k rozhodovaniu vo veci samej.

22. V zmysle § 30 ods. 4 bola disciplinárne obvinená povinná konať plynulo a bez zbytočných prietahov. So zreteľom na závery nálezu Ústavného súdu pritom v čase od 1. februára 2021 do 4. októbra 2021 už nemala uprednostňovať iné veci pred vecou sp. zn. 5Sp/1/2013. S ohľadom na uloženú povinnosť Ústavným súdom mala aj túto vec považovať za prioritnú, a tak v tejto veci konať mala a mohla. Napriek tomu disciplinárne obvinená aj napriek uloženej povinnosti Ústavným súdom v čase od 1. februára 2021 do 4. októbra 2021 vo veci sp. zn. 5Sp/1/2013 vôbec nekonala ale namiesto nej konala a rozhodovala vo veciach, ktoré síce boli takisto „prednostné“ (podľa rozvrhu práce na základe predmetu konania), ale napadli neskôr než vec sp. zn. 5Sp/1/2013. Tým disciplinárne obvinená v tejto veci porušila svoju povinnosť sudkyne vymedzenú v § 30 ods. 4 zákona o sudcoch konať plynulo bez zbytočných prietahov a toto jej nekonanie (opomenutie konania) je v zmysle § 122 ods. 1 Trestného zákona disciplinárne relevantné.

23. Predmetným konaním sa disciplinárne obvinená dopustila disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch spočívajúcom v zavinenom nesplnení alebo porušení povinnosti sudcu. Konanie disciplinárne obvinenej pritom bolo bezpochyby zavineným konaním minimálne z nedbanlivosti v zmysle § 115a ods. 1 a 2 zákona o sudcoch, nakoľko disciplinárne obvinená s ohľadom na nález Ústavného súdu vedela, že má v konaní sp. zn. 5Sp/1/2013 povinnosť konať.

24. So zreteľom na uvedené skutočnosti mal tak Najvyšší správny súd za preukázané, že v čase od 1. februára 2021 do 4. októbra 2021 disciplinárne obvinená naplnila znaky disciplinárneho previnenia spočívajúceho v zavinenom nesplnení povinnosti sudkyne uvedenej v § 30 ods. 4 zákona o sudcoch. Z tohto dôvodu o vine rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia.

25. Pri určovaní trestu Najvyšší správny súd podľa § 117 ods. 6 zákona o sudcoch zobral na zreteľ skutočnosť, že disciplinárne obvinená nebola do súčasnosti nikdy disciplinárne trestaná. Jedná sa o výborne hodnotenú sudkyňu, ktorá s ohľadom na štatistické výkazy dosahuje aj v počte rozhodnutých vecí kladné výsledky. Rovnako zobral do úvahy, že obdobie nečinnosti, ktoré Najvyšší správny súd považoval za disciplinárne previnenie, trvalo len približne osem mesiacov (v porovnaní s obdobím 54 mesiacov, ktoré sa jej pôvodne kládli za vinu v disciplinárnom návrhu). So zreteľom na všetky tieto pohľadujúce skutočnosti Najvyšší správny súd považoval za dostatočné uložiť disciplinárne obvinenej najmenej prísne disciplinárne opatrenie, ktorým je napomenutie.

V.
Záver

26. Zo všetkých uvedených dôvodov Najvyšší správny súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.